

Kyrkslätts pensionärer på hemlig resa 7.06.2017

Onsdagen den 7 juni var det igen dags för Kyrkslätts pensionärers hemliga resa. Solen sken, och naturen stod i sitt skiraste flor. Bussen körde västerut och vände in mot Sjundeå från kustvägen.

Vi skulle besöka Sjundby slott, byggt ca 1560 av Jakob Henriksson Hästesko. Slottet är en mäktig

Sjundby slott

byggnad av sten i två våningar med källare under.

Bl.a. släkten Tott har ägt Sjundby. De lämnade gården 1652 och efter det har ett flertal ägare haft gården i sin ägo. Under en kort tid drottning Kristina. 1698 kom gården i släkten Adlercreutz ägo, vars ättlingar bor där ännu idag.

Sjundby har varit otroligt stort och mäktigt. På 1500-talet grundade Gustav Wasa en kungsgård här. Kungsgårdarna skulle vara ett mönsterjordbruk med fina avelsdjur. I början av 1900-talet bestod gården av ca 4000 ha.

Vid Sjundby finns en kvarn vid en sjudande fors. Hur Sjundeå fick sitt namn tvista de lärde. Var det av Sjundbys sjudande fors, eller var det för att Sjundeå å anses vara den sjunde ån räknat från Aura å? Kvarnen inrymmer idag gårdens kraftverk.

Under 1800-talets först år, då lagman Carl Henrik Adlercreutz var ägare, byggdes det nuvarande taket, fönstren förstorades och interiörerna förnyades i nyklassisk stil.

Sjundby slott hörde till det område, som måste evakueras och överlåtas till Sovjetunionen 1944, och var i mycket dåligt skick då det återbördades 1956. Slottet hade varit sovjettruppernas stab. Efter stora reparationer, är slottet idag ett privat hem. Många byggnader är rivna, men ett spannmålsmagasin av sten från 1800-talet finns ännu kvar.

Litet andäktiga steg vi in i den mörka hallen, för att fortsätta en trappa upp till stora salen. Salens tak är beklätt med segelduk. Ett krigsbyte från slaget vid Svensksund. Bredvid salen ligger Karin Månsdotters rum, som har varit gäst här. Så också Helen Schjerfbeck – släkt med familjen Adlercreutz.

Vi åkte vidare genom gröna landskap, och skymtade Sjundeå gamla gråstenskyrka på höger hand. Kyrkan är byggd 1460 och helgad åt S:t Petrus, som bär himmelrikets nyckel i sin hand. Därför har Sjundeå kommunvapen en gyllene nyckel på sin sköld.

Vi åt en god och riklig måltid på Sjundeå Bad och fortsatte sedan mot Sjundeå stationssamhälle. Vi passerade stället, där gränsen till Porkalaområdet gått, Sjundeå måste avstå sina södra delar av kommunen.

Vi körde förbi Fanjunkars, där Aleksis Kivi bott och skrivit sina mest kända verk. Där fick han leva och bo, under Charlotta Lönnqvists beskyddande vingar. Hon var en driftig kvinna, förutom att hon var en erkänt god kalaskock, fångade hon vargar i sin varggrop!

Färden fortsatte mot Degerby och en bunker från den s.k. parentestiden. Hela Degerby socken hamnade innanför Porkala områdets gränser. Nästan allt var förstört, när man kom tillbaka. Efter områdets återbördande, införlivades Degerby med Ingå.

Muséet Igor är ett museum som berättar om Porkalaparentesen. Där fick vi bl.a. höra om världens längsta tunnel. När man äntligen fick börja åka tåg genom arrendeområdet – Porkalaområdet – måste luckor sättas för fönstren på järnvägsvagnarna mellan Köklax och Täkter stationer. Det finska loket byttes ut till ett sovjetiskt lok, och vakter fanns i alla järnvägsvagnar!

Här i Igor, finns mycket att se och lära, som guiderna gärna berättar om. Muséet Igor fyller 20 år i år. Många år av idogt arbete och samlande som berättar om 11 år av vårt lands historia som många vet väldigt litet om. Namnet Igor kommer från en liten trädocka som en rysk krigsfånge med samma namn täljt.

Obbnäs garnison var vårt följande resmål. Obbnäs havskapell har planerats av arkitekt Mikko Heliövaara och invigdes 1965. Byggnaden avbildar förskeppet på ett fartyg och den utanför kyrkan

Kajanus' bastu

uppförda klockstapeln påminner om silhuetten av en segelbåt. Mycket vackert, med havet som granne. Regalskeppet i kapellet föreställer skolskeppet Suomen Joutsen.

Vi gjorde en rundtur på området och förutom kapellet fick vi se en del av marinens fartyg och Kajanus bastu. En originell byggnad av granit, ritad av Eliel Saarinen. Byggnaden är rund, med ett torn på mitten! Ett dricksglas lär ha använts som första ritning! Robert Kajanus var en känd tonsättare på sin tid.

Rundturen avslutades, som sig bör, med ett besök på Soldathemmet med kaffe och munk!

En god idé, att besöka våra grannkommuner och platser som de flesta bara kör förbi. Ofta finns mycket oupptäckt och oupplevt på nära håll!

Stort tack till vår reseledare Tuija, vår guide Berndt och vår chaufför Thomas.

Siv Wikström.